

Proč Rusové mají rádi obyčejného ďábla?

Ruští autoři knih mají svého ďábla – obyčejného. Je to ďábel, který je divný, protože vypadá jak klidný člověk. Kromě toho je oblečen do krátkého kostkovaného sáčka nebo do kostkovaných kalhot. Na hlavě nosí klobouk nebo čepici; často má také pince-nez nebo brýle. O povaze tohoto ďábla Dostojevskij v knize *Bratři Karamazovi* napsal: svou povahou je dobrý a veselý, přece také udělal různé „Vaudeville”. Jiná jeho vlastnost je, že tento ďábel je buď regentem sboru nebo chce zpívat k Bohu „hosana”. Myslím, že je to velmi zvláštní, protože Princ Nocý nemůže být spojován s křesťanským náboženstvím. Podle mého názoru ruský ďábel je pouze posměvačem. On směje se na lidi na celé kolo. V knize Bulgakova *Mistr a Markétka* vidíme, že obyčejný ďábel je jediný s ďábly, který nepoužívá násilí a dále je opatrovníkem lidí. Korovjev – kostkovaný ďábel, Wollandův důvěrník a Behemotův přítel a kumpán - uvolňuje lidi z pekla. Říká, že on nemohl snést pohled na lidské utrpení.

Můžeme považovat, proč v ruské literatuře máme obyčejného ďábla. Myslím, že jeho úkolem je být především posměvačem a odsuzovat lidské chyby. Je to soudce, který, pod maskou dobrého a milého, kryje tmavého a surového popravčího. Tento popravčí je však přátelský a toleruje ponížení. Musíme pamatovat, že Rusové dlouho byli ateisty. To může být důvod, proč si udělali legraci s vyznání. Obyčejný ďábel nikoho neobtěžuje a často vnáší do narativu trochu humoru.

Jsou te Vaudeville, které zmínil ďábel v knize *Bratři Karamazovi* také v knize *Mistr a Markétka* ? Myslím, že tak. Opravdu, je tam epizoda, která říká o černé magii v divadle Varieté. Zpět na scéně máme Korovjeva, který se účastní v představeních. Toto je další příklad ďábla v roli soudce, který otupuje lidské nectnosti. Proto lidé potřebují obyčejného ďábla. V polské literatuře nemůžu najít analogii.